

FNs udviklingsvirksomhed.

(Dagsordenens punkt 49).

Behandlingen af FNs regulære program for teknisk bistand og FNs udviklingsprogram operationelle aktiviteter, der under 20. samling var blevet sammensluttet under FNs udviklingsprogram (UNDP), fandt sted på to møder den 5. december 1966; drøftelserne var af rent proceduremæssig karakter og forløb uden vanskeligheder. Ved mødernes afslutning vedtog udvalget enstemmigt nedenstående *to resolutioner*, der ligeledes godkendtes enstemmigt i plenarforsamlingen:

a) I en resolution (res. 2179), fremsat af 5 udviklingslande vedrørende fremskaffelse af operationelt personale, beslutter Generalforsamlingen midlertidigt for årene 1967-68 og på anmodning fra medlemslandene at autorisere den fortsatte brug af UNDPs midler under programmets tekniske bistandsbestanddel til at tilvejebringe operationelt personale gennem de i programmet deltagende særorganisationer.

b) I resolution 2180 tager Generalforsamlingen beretningerne fra UNDPs styrelsesråds 1. og 2. samling til efterretning.

Debatten i udvalget indledtes med en tale af UNDPs administrator, *Paul G. Hoffman*, der gjorde rede for udbygningen af samarbejdet mellem UNDP og særorganisationerne og med en række tal belyste omfanget af UNDPs arbejde og fremskridt. Udvalget hørte derpå et indlæg af *Victor Hoo*, kommissær for teknisk samarbejde, der ligeledes fremlagde en del talmateriale til illustration af arbejdet under FNs regulære program. Tendensen viste en stigning i økonomiske og sociale udviklingsprojekter og en nedgang i projektet vedrørende offentlig administration. Ud over de normale arbejdsopgaver under det regulære program fremhævedes bl. a. bestræbelserne på at tilvejebringe et nærmere samarbejde mellem verdensfødevareprogrammet og andre udviklingsprogrammer.

Fra medlemslandenes side udtalte den italienske repræsentant *Franzi* (formand for UNDPs styrelsesråd), at styrelsesrådet havde koncentreret sig mere om spørgsmål i relation til forbedring af system og proce-

durer end om de enkelte præ-investeringsprogrammer. Styrelsesrådet ønskede, at det skulle spille en større rolle ved udvælgelsen, undersøgelsen og udførelsen af projekter. Rådet havde med tilfredshed modtaget ansøgninger om industrielle „pilot-projects“, hvorved UNDP for fremtiden også ville komme til at yde egentlig finansiel bistand. — En anden nyhed var styrelsesrådets anmodning om beretninger fra særorganisationerne om udført bistand finansieret af UNDP. På basis af sådanne beretninger kunne styrelsesrådet bedre formulere rekommandationer og direktiver til særorganisationerne og blive det centrale organ for alle tekniske bistandsaktiviteter. Også Det økonomiske og sociale Råd samt ECOSOCs program- og koordinationskomité kunne have nytte af disse beretninger. *Frankrig* mente, at sammensmeltningen af de to UNDP-programkomponenter endnu ikke var helt tilfresstillende. Endvidere måtte samarbejdet mellem UNDP og det regulære program udbygges. Efter fransk opfattelse burde sidstnævnte program, der finansieres over FNs regulære budget, helt ophøre. Endvidere burde specialfonden i højere grad bistå modtagerlandene med at følge præ-investeringsundersøgelser op, specielt med vejledning til den efterfølgende finansiering af projekterne. Man kunne videre ønske, at sådanne udgifter i forbindelse med præ-investeringsundersøgelser, som var snævert forbundne med og væsentlige for den efterfølgende investering, blev refunderet specialfonden af den organisation, der kom til at iværksætte selve investeringen. — *Sovjetunionen* beklagede, at UNDP alene gav sig af med præinvesteringsvirksomhed, idet denne — bortset fra enkelte tilfælde — ikke havde fået større virkning for den økonomiske udvikling i udviklingslandene. *Sovjetunionen* ønskede, som ofte fremhævet i forbindelse med spørgsmålet om etablering af en FN-kapitaludviklingsfond (dagsordenens punkt 38), at UNDP skulle påbegynde egentlig investeringsvirksomhed i industrielle projekter med de forhåndenværende UNDP-ressourcer. Udtalelser fra andre *østlande* lå i det store og hele på linje med de sovjetiske synspunkter, og det påtaltes, at UNDP benytter relativt få eksperter fra østlandene. Et antal *vestlande*, herunder Danmark,